

ако и да бѣше още живъ не бы ничто успѣлъ. Петъръ Молеръ, кой-то бѣше замѣнилъ мѣсто-то на Антонія Богичевича, неостави ся истина да го прилъсти оня владика, както прельсти и Милошева братъ, обаче и пакъ недързна да остане да брани това мѣсто; той бѣше задово-ленъ само ако бы можалъ самъ да отбѣгне и да ся избави.

И на такъвъ единъ способъ остави кнезь Симу Турцы-тъ да посторихъ толкова злины и ся вмѣкнахъ толко на вѣтръ въ земѣ-тъ. Пакъ и тогава нерачи той да подлови работѣ-тъ, кога-то следъ това нападнахъ и на обкопы-тъ, кои-то бранихъ най-добры-тъ и най-храбры-тъ войводы: Милошъ Обреновичъ, Стоянъ Чупичъ и Прота Ненадовичъ. Незнае ся пакъ спорѣдъ что е былъ Симу толкова заслепелъ, като ся тыя храбри юнацы най-огнѣно браняхъ, а той гледаше равнодушно и стояше спокойно въ обкопъ-тъ си. Нито проваждаше муниціѣ (джупане) отъ къдѣ кой-то бѣхъ ти твърдѣ оскудни, нито пакъ щѣше да излезе помѣжду народъ-тъ, кому сега най-много трѣбаше, да ся растиши и разбуди отъ свое си изнемоощение, въ кое-то ся намѣрваше чрезъ непрестано-то бѣние на войнѣ. 17 църны дны притѣглихъ тукъ оныя войводы и бранихъ юначно обкопы-тъ. И за известно притѣрпѣхъ ти най-голѣмы мѣки при тыя обкопы и то такива мѣки, каквы-то нигдѣ никогда не сѣ имали; най-после като угадихъ невѣзможность-тъ, отидохъ и ги оставихъ на непріятелы-тъ. Тыя като привзѣхъ обкопы-тъ, нагърнахъ и къдѣ Шабець, гдѣ-то бѣше ся улагерилъ кнезь Симу.